

-Kuollut kuu on noussut ja kääntänyt katseensa luomaansa valokeilaan. Sami laski katseensa kalpeasta taivaankappaleesta ja katsoi epäuskoisena tahmeita kämmeniään. Ne kiittelivät vähäisessä valossa mustina, kuin ne olisivat öljyssä. Lumihankeen oli jäänyt selvä polku joka johti häneen. Hän oli kuin vuotava bensakanisteri, peläten kipinää joka saavuttaisi hänet.

-Lumihanki kavaltaisi hänet varmasti, Sami kirosi mielessään. Taivas oli pilvetön ja Samin hengitys höyrysi hänen kiirehtiessä eteenpäin polveen asti ulottuvassa puuterilumessa. Alaselässä tykytti veitsen aiheuttama pistohaava. Veri värjäsi hänen beigen takkinsa reunan ja sinisten farkkujen vyötärön mustiksi. Kylmyys iski kasvoille ja salpasi hetkeksi hengityksen Samin kaatuessa. Sami jatkoi silti ryömien etenemistä kunnes sai jälleen jalat alleen. Ajatus siitä, että hänen tyttöystävänsä makasi kuolleena mökin lattialla sai Samin lisäämään vauhtia entisestään. "Riina on kuollut." Sami sanoi ääneen vakuuttaakseen itsensä, että niin todella oli käynyt. Romanttinen erämaa viikonloppu oli päättynyt veitsen iskuihin. Liika luottavaisuus ihmisiin oli kostautunut. Sami pyörähti ympäri yrittäessään päättää suuntaa joka johtaisi autotielle. Se olisi hänen paras tai oikeastaan ainoa vaihtoehto selvitä tästä vielä hengissä. Hän kääntyi tiukasti vasempaan. Verta hyytävä huuto sai hänet jälleen kompuroimaan. Paniikki ja huimaus joka johtui veren vuodosta sai maiseman horjumaan. Sami vilkaisi sivulleen ja näki liikettä metsänrajassa, juuri sieltä mistä hän oli saapunut aukiolle. Valtava hahmo vetäytyi takaisin varjoihin ulvoen. "Se ei ole ihminen, se ei voi olla." Sami vakuutteli. "Se oli, mutta ei enää." Sami huohotti jatkaen pakoaan. Mies oli ollut tajuton heidän löytäessään hänet hangesta. Pelkkä jäätynyt turkismytty. Mies ei reagoinut herättelyyn eivätkä he löytäneet pulssia. Hän oli ollut varma, että mies oli kuollut. Sami olisi halunnut jättää miehen polun varteen ja ilmoittaa ruumiista poliisille kun he saapuisivat takaisin mökille. Riina uskoi nähneensä miehen rintakehän kohonneen ja vaati, että he veisivät hänet mökille. Sami oli valittanut koko matkan raahatessaan elotonta miestä ja hämmästytti mökin lämpöön päästyään. Mies tosiaan veti vaivalloisesti henkeä. Riina oli oikeassa, mies oli elossa. -Kunpa Riina olisi ollut väärässä, Sami toivoi. Jos he olisivat jättäneet miehen hankeen Riina olisi edelleen hengissä. Sami pysähtyi päästessään pienen kumpareen päälle. Autotie halkoi maisemaa, mutta liikennettä ei ollut. Sami kiirehti rinnettä alaspäin, kompastui ja pyöri penkan yli tielle. Metsä ja mökki jäi taakse. Sami otti suunnan kohti isompaa tietä. Matkaa valtatielle ei voinut olla enempää kuin viisi kilometriä. Sami kiihdytti juoksuun, uuden huudon täyttäessä yön. Tällä kertaa ulvontaan oli yhtynyt useampi ääni. -Saalistettiinko häntä? -Varmasti, Sami uskoi ja jatkoi juoksua kivusta välittämättä. Mökillä ei ollut ollut puhelimeen kenttää, eikä Riina uskaltanut jättää Samia yksin miehen kanssa, kuten ei Samikaan uskaltanut jättää Riinaa keskenään miehen kanssa. Riina työskenteli ensihoitajana ja tiesi miten paleltunutta piti pikkuhiljaa yrittää virvoittaa. Sami seurasi kynsiä pureskellen miten Riina riisui miehen turkiksista ja paljasti alastoman miehen niiden alta. Miehellä oli syviä haavoja raajoissaan, kuin häntä olisi raadeltu. Riina sanoi pakkasen todennäköisesti pelastaneen tämän vuotamiselta kuiviin, ja komensi Samin keittämään vettä ja repimään lakanoita sidetarpeiksi. Mies säpsähteli ja houraili Riinan puhdistuessa miehen haavoja. Sami keskittyi kävelemään pienessä mökissä ympyrää. Viimein Riina oli saanut miehen sidottua ja he astuivat ulos puhumaan. Kuu oli nousemassa valaisemaan kaamosta, täydellinen sää nähdä revontulia. "Minä en jätä sinua kahdestaan tuon kanssa." Sami sanoi. "No, en minäkään aio lähteä minnekään", Riina kivahti ja jatkoi, "sä et edes osais tehdä mitään jos mies saa jonkun kohtauksen tai jotain. Sä et osaa edes elvyttää." "Entä jos se on joku hullu. Mul on tosi huonot vibat tästä." Sami tarttui Riinaa hartioista tietämättä, että se oli viimeinen kerta kun hän pitelisi naista lähellään. "Lähdetään kaikki. Kaadan penkit autosta." Sami ehdotti. "Ei. Hänen täytyy lämmetä. On vaarallista liikuttaa

häntä ilman lääkitystä." He hätkähtivät kovaa kolausta joka oli kuulunut sisältä. Riina ryntäsi sisälle. Takkateline valurautaisine työkaluineen oli kaatunut. Mies oli noussut makuulta ja pukeutunut, kyykisteli nurkassa kasvot seinää päin. Riina syöksyi miestä kohti huudahtaen, " ei! Sinun pitää pysyä makuulla!" Mies vastasi murisemalla matalalta kuin koira, varoittaen. Riina oli kuitenkin ehtinyt jo kosketus etäisyydelle. Mies kääntyi nopeasti huitaisten. Riina käännähti ympäri silmät kauhusta laajenneina. Sami otti askeleen kohti, mutta ei ehtinyt ottaa Riinaa kiinni tämän valahtaessa polvilleen. Ruma punainen viiru levisi kaulalla. Sami seurasi katseellaan naista jota rakasti. Naista joka vajosi kyljelleen. Naista joka yritti turhaan käsillään pitää sormien välistä pulppuavaa verta sisällään. Sami tunsu tylpän kivun selässään ja ehti ottaa käsillään vastaan polvien pettäessä alta. Mies oli kiertänyt hänet nopeasti. Sami konttasi välittämättä miehestä Riinan luokse. Riinan katse anoi hetken apua ennen kuin sammui. Kantapää rummutti lattiaa vielä hetken ennen kuin jätti takkaan sytytetyn tulen rätinän ainoaksi ääneksi. Sami huusi menettämisen tuskasta ja pyörähti ympäri kohdatakseen miehen joka oli vienyt häneltä kaiken. Ulko-ovi sulkeutui hiljalleen, mies oli kadonnut yöhön. Sami nosti maahan kaatuneen hiihangan käsiinsä ja astui ovesta pidellen hankoa kaksin käsin kuin pesäpallonpelaaja mailaansa. Sami havahtui ajatuksistaan uuteen ulvonnan aaltoon. Äännet kuuluivat tien molemmilta sivuilta. Paljon edellistä kertaa lähempää. Sami kiihdytti hidastunutta vauhtiaan ja antoi katseensa vaeltaa tien molemmin puolin. -Hän ei ehtisi, ne saavuttaisivat hänet ennen kuin hän ehtisi tielle. Sami luovutti. Hiljensi vauhtiaan, lopulta pysähtyen kokonaan. Nojasi verisillä käsillään polviinsa ja sylki verta hiekoitetulle tielle. Murina alkoi melkein heti hänen selkäänsä takana. Sami kääntyi katsomaan. Ensin hän ei nähnyt mitään, mutta pian syttyivät ensimmäiset silmät kiilumaan pimeyteen. Ne leijuivat metrin korkeudella maasta ja tuijottivat järkähtämättä häneen. Sitten tuli toiset ja kolmannet. Kokonainen lauma susia, jotka murisivat. Yksi silmä pari oli korkeammalla. Se lähestyi ja Sami näki miehenhahmon jota oli paennut. Sami kuvitteli susien hampaat ihollaan ja lausui nopean rukouksen sulkien silmänsä. Tuntui kuin aika olisi pysähtynyt. Sami huusi tuskaansa mökin verannalla ja huiatoi aseellaan ilmaan. "Tule takaisin ja tappele kuin mies." Sami huusi silmät vihasta ja surusta sameana. Silloin hän kuuli ulvonnan ensimmäisen kerran. Verta hyytävä ääni aivan hänen vieressään. Sami käännähti ja löi hiihhangolla. Vieressä seisova olento piteli vaivatta kämmenessään värisevää hiihankoa. Sen terävä kärki oli lävistänyt olennon kämmenen, mutta lyönti oli tuntunut samalta kuin olisi lyönyt kiveen. Ainakin sillä oli yhtä paljon vaikutusta. Olento heitti hangon pois ja paljasti hampaansa. Sami ehti nostaa käsivartensa eteen ja tunsu leuat luussaan asti. Olento retuutti hänet pihan poikki ja katosi jälleen. -Leikkikö olento hänellä? Sami keräsi jäljelle jääneet voimansa ja lähti kauhuissaan pakoon. Sami säpsähti ja avasi silmänsä. Sireenin vingahdus ja koko tienoo kylpi sinisen välkkyvän valon loisteessa. Sami kääntyi ja varjosti kädellään silmiään. Hän erotti poliisiauton vain muutaman metrin päässä edessään. Toinen poliiseista ilmestyi ajovalojen hohteen takaa ja käveli häntä kohti pidellen kättä aseensa perällä. "Oletko haavoittunut!" Sami ei saanut ääntä suustaan, mutta nyökytti. Kyynel valui hänen poskellaan ja hän otti yhden askeleen lähemmäksi. "Pysy siinä!" Poliisi sanoi ja otti valmiusasennon. "Auttakaa," Sami sai sanottua. "Joku tappoi Riinan. Viilsi kurkun auki." Sami kohotti kämmenensä ilmaan. Veri valui purrasta käsivarresta kainaloon. "Seis!" Poliisi vapautti aseensa kotelosta ja osoitti häneen. "Maahan!" "Maahan!" Sami asettui maahan makaamaan ja laitto pyytämättä kädet päänsä päälle. -Niin poliisit elokuvissa aina käskivät tekemään seuraavaksi. "Älä liiku!" Poliisi jatkoi käskyttämistä. Sitten tuli hetkeksi hiljaista. Auton oven paukahdus ja lähestyvien askelten ääni. "Oletko Pyhäyksen-vuokramökiltä? Sami? Naisystäväsi on Riina?" Toinen poliisi kysyi. Miehen ääni kuului vanhukselle. Epätavallisen vanhalle kuuluaakseen partiopoliisille. Sami tunsu repivän

kivun, hänen kätensä potkaistiin suoraksi ja sitä pideltiin saappaalla paikallaan. "Purtiinko sinua?" "Purtiin." Sami kiristeli hampaitaan. Kipu kädessä viilsi ytimiä myöden. "Purtiinko tätä Riinaa?" Vanhempi poliisi jatkoi outoa kuulustelua. "Ei." "Onko hän mökissä?" "On." Sami sai sanottua. Saapas nousi hänen kätensä päältä. Sami repi sen alleen ja suojasi sitä vartalollaan. "Olen pahoillani." Kuului terävä naksaus. Ääni jätti Samin viimeisen kysymyksen alleen, -mistä? Uusi kivun aalto takaraivossa. Sitten ei mitään. Sami säpsähti hereille. Ääni oli kuulunut ulkoa. Askeleet kuistilla. Riina astui ovesta sisään. "Huomenta kulta." Riina hymyili. "Mitä kello on?" Ulkona oli vielä pimeää ja loittonevan auton moottorin ääni kuiskasi lupauksen ulkopuolisista. "Ei se ole vielä mitään. Nukahdit vain hetkeksi. Ja heräsit hyvissä ajoin revontuli maratoniin." Riina huomasi Samin ilmeen, "mikä hätänä?" "Ei mikään", Sami hautasi kasvonsa kämmeniinsä ja puhalsi keuhkot tyhjiksi. "Näin ihan sika häiriintynyttä unta." "Ai", Riina silitti Samin hiuksia. "No, se oli vain unta. Haluatko jakaa?" Riina katsoi Samia syvälle silmiin. Se sai aikaan vastustamattoman halun suudella naista. Sami vetäytyi suudelmasta ja pyöritti helpottuneena päätään, "se poron ruho vaelluksella sai ilmeisesti aikaan traumoja vaikka kierrettiinkin se onneksi kaukaa." Sami jaksoi naurahtaa jo tilanteelle. "Kävikö täällä muuten joku?" "Joo. Poliisit kävivät pyörähtämässä. Varmistivat vain että kaikki on ok." Riina sanoi ja nousi vuodalta heittääkseen halon takkaan. Sami tunsu kuinka hengitys salpaantui ja kysyi, "nuori ja joku todella vanha?" "Ai sä olit hereillä. Olisit tullut ulos." Sami tuijotti kalpeana kuinka tuli nieli halon ja nousi ylös pakatakseen tavaransa. Loma oli hänen osaltaan varmasti ohi. Ensikerralla he matkustaisivat etelään.